

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg starter bagfra med værnepligten, hvor hr. Keld Albrechtsen spørger, om det ikke var klogt at bevare den folkelige forankring. Problemet med værnepligten er jo, at vi ikke har en almindelig værnepligt. Det er hver fjerde unge mand, der må bære byrden af at blive indkaldt, mens de andre går fri. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at værnepligten jo gav mening i forhold til at kunne stille en stor mobiliseringsstyrke, som vi i dag ikke har brug for. Den tredje ting er, at vi har meget brug for professionelle, samarbejdende enheder, når vi sender dem ud. Derfor er det efter vores mening bedst at afskaffe værnepligten, i øvrigt på linje med en række andre europæiske lande.

Kl. 10.30

Så spørger hr. Ulrik Kragh, om jeg slet ingen respekt har for frivillige i hjemmeværnet. Jo, bestemt, men jeg synes, man skal organisere vores forsvar ud fra en lidt mere stringent analyse af, hvad der er brug for, i stedet for efter dybe følelser.

Det er i øvrigt også det, der karakteriserer regeringens politik, når det gælder områder, den ikke har så stor kærlighed til som til hjemmeværnet – ja, undskyld mig, men når man kigger på den offentlige sektor i øvrigt, og hvordan regeringen har hærgnet, har det ikke været den type respektfuld tilgang, der har karakteriseret regeringen. Det har været en efter regeringens opfattelse nøgtern analyse af, hvad der var brug for, og hvad der ikke var brug for, men her har vi pludselig et område, nemlig forsvaret, hvor man blander følelserne voldsomt meget ind. Jeg ved godt, at kærlighed gør blind, men jeg synes alligevel, at følelser også i høj grad kan være med til at spærre for udsigten.

Så et fælles svar til hr. Ulrik Kragh og hr. Helge Adam Møller, der synes, at det her er den mest åbne proces, de nogen sinde har oplevet, og efter hr. Helge Adam Møllers mening er man tunghør, hvis man ikke er i stand til at opfatte det. Bare for historieskrivningens skyld vil jeg godt sige, at det, vi har gjort tidligere, har vi haft mindst lige så mange debatter om, som vi har i øjeblikket, men tidligere var vi enige om, at det var vigtigt, at de udvalg, der skulle beslutte om fremtiden og om udspillene til fremtidens forsvar, var sammensat af tre grupper, nemlig politikere, forsvarets folk og sikkerhedspolitiske eksperter. Men her har regeringen, ligesom regeringen i øvrigt gør med Irakhøringen og alt mu-

ligt andet, valgt at køre tingene fuldstændig hermetisk lukket omkring regeringens egne folk, og det er dumt.

Formanden:

Så tager vi tre korte bemærkninger mere: Hr. Søren Krarup, hr. Jan Trøjborg og hr. Per Kaalund.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Villy Søvnal har jo normalt en stor interesse i at fremtræde som historisk revser og retter, og jeg kan derfor ikke lade være med lige at bemærke, at når hr. Villy Søvnal taler om, at hjemmeværnet og værnepligten er rester fra den kolde krigs tid, er det en ejendommelig historisk viden, han dermed udtrykker. Som bekendt er værnepligten noget, der blev indført med grundloven af 1849, så den turde være noget, der er ganske upåvirket af den kolde krig.

Så synes jeg også, at der især er grund til sige, at hjemmeværnet er så vist ikke en rest fra den kolde krig. Hjemmeværnet er en rest fra modstandsbevægelsen, hjemmeværnet er et udtryk for den danske forsvarsvilje, der blev genvakt under besættelsen i modstandskampen, og det vil sige, at det netop er noget af det mest værdifulde og noget af det mest uundværlige for et dansk forsvar. Jeg synes som sagt ikke, at disse historiske overfladiskheder skal have lov til at stå uimodsagt.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Jeg forstår nu ikke den megen kritik af hr. Villy Søvnals tale. Jeg synes, den indeholdt rigtig mange gode elementer.

Jeg vil spørge til et vigtigt område, som hr. Villy Søvnal ikke berørte så meget i sin tale, og det er hele EU-aspektet og Petersbergopgaverne, som er EU's forsvarsdimension. Jeg har noteret mig med meget stor glæde, at SF's landsmøde vedtog, at SF nu vil arbejde for, at Danmark kan deltage helt og fuldt i løsningen af EU's forsvarsopgaver, Petersbergopgaverne, som de kaldes.

Derfor vil jeg spørge hr. Villy Søvnal, om jeg skal forstå meldingen fra SF's landsmøde sådan, at SF i givet fald vil deltage i kredsen, der skal stå bag et kommende forsvarsforlig. Vil SF lægge vægt på, at forsvaret skal dimensioneres og målrettes til at kunne løse de opgaver, som jeg tror bliver en af hjørnestenene for dansk sikkerhedspolitik i fremtiden, nemlig EU's sikkerheds-